

ΤΑ ΧΑΜΕΝΑ ΔΕΝΤΡΑ

Συγγραφείς και εικονογράφηση: Μαθητές/τριες Γ' τάξης
Δημοτικό Σχολείο Τσάδας – Κοίλης «Ευαγόρα Παλληκαρίδη»
Σχολική χρονιά: 2025-2026





Μια φορά κι έναν καιρό υπήρχε μια μακρινή πόλη που την έλεγαν πράσινη πόλη, γιατί τα σπίτια ήταν μέσα σε πολλά δέντρα και σε πολλά πολύχρωμα λουλούδια. Οι κάτοικοι ήταν πολύ ήρεμοι γιατί κάθε μέρα έβλεπαν μπροστά τους την υπέροχη θέα που τους πρόσφεραν τα φυτά και τα δέντρα.



Μια μέρα του καλοκαιριού επισκέφτηκε την πράσινη πόλη ένας φίλος του δημάρχου που ζούσε σε άλλο μέρος. Πρότεινε στον δήμαρχο να χτίσουν πολυκατοικίες, ξενοδοχεία και να φτιάξουν πλατείες για να είναι η πόλη πιο σύγχρονη και έτσι να την επισκέπτονται πιο πολλοί άνθρωποι. Ο δήμαρχος ενθουσιάστηκε, γιατί σκέφτηκε ότι με αυτόν τον τρόπο, η πόλη θα βγάζει περισσότερα λεφτά. Μοιράστηκε την ιδέα αυτή με τους υπόλοιπους κατοίκους και αυτοί δέχτηκαν.

Στην αρχή έκοψαν λίγα δέντρα για να χτίσουν πολυκατοικίες. Μετά έκοψαν κι άλλα για να φτιάξουν την πλατεία. Σιγά - σιγά τα δέντρα λιγόστεψαν και η πόλη από πράσινη έγινε γκρίζα γεμάτη μπετόν.

Τα δέντρα στεναχωρήθηκαν που οι άνθρωποι δεν τα ήθελαν πια και τα έκοβαν. Αποφάσισαν να κάνουν συγκέντρωση για να αποφασίσουν τι θα κάνουν.

- Δεν καταλαβαίνω γιατί δεν μας αγαπούν πλέον οι άνθρωποι και μας κόβουν, είπε ο πλάτανος.
- Δεν θέλουν πια τον καθαρό αέρα που τους προσφέρουμε; ρώτησε η καρυδιά.
- Ούτε την σκιά μας και τη δροσιά που τους δίνουμε; ρώτησε η μουριά.
- Δεν τους λείπουν τα υγιεινά μας φρούτα;
- Η ομορφιά μας που τους έκανε να ηρεμούν; Δε βλέπουν ότι πλέον είναι μέσα στην ένταση και το άγχος; είπε ένα άλλο δέντρο.
- Τον χειμώνα δεν κατάλαβαν ότι πλημμύρισαν γιατί δεν υπήρχαν εκεί δέντρα που θα συγκρατούσαν το νερό της βροχής με τις ρίζες τους;
- Αφού δεν μας εκτιμούν πρέπει κάτι να κάνουμε, για να καταλάβουν την αξία μας. Πρέπει να φύγουμε για να γλυτώσουμε γιατί όπως πάνε αυτοί θα μας κόψουν και εμάς.



Έτσι τα δέντρα έφυγαν τη νύχτα, χωρίς να τα δει κανείς και στη θέση τους άφησαν μεγάλες τρύπες.

Το πρωί τα παιδιά πήγαν να παίξουν κάτω από τα δέντρα όπως συνήθιζαν. Είδαν όμως ότι τα δέντρα είχαν εξαφανιστεί. Τα έψαχναν παντού χωρίς αποτέλεσμα.

- Μα πού πήγαν όλα τα δέντρα; Αναρωτήθηκαν τα παιδιά.
- Πού θα παίζουμε τώρα;
- Πού θα καθόμαστε να ξεκουραζόμαστε;





Πήγαν γρήγορα και το είπαν στους γονείς τους. Αυτοί δεν έδειξαν κανέναν ενδιαφέρον.

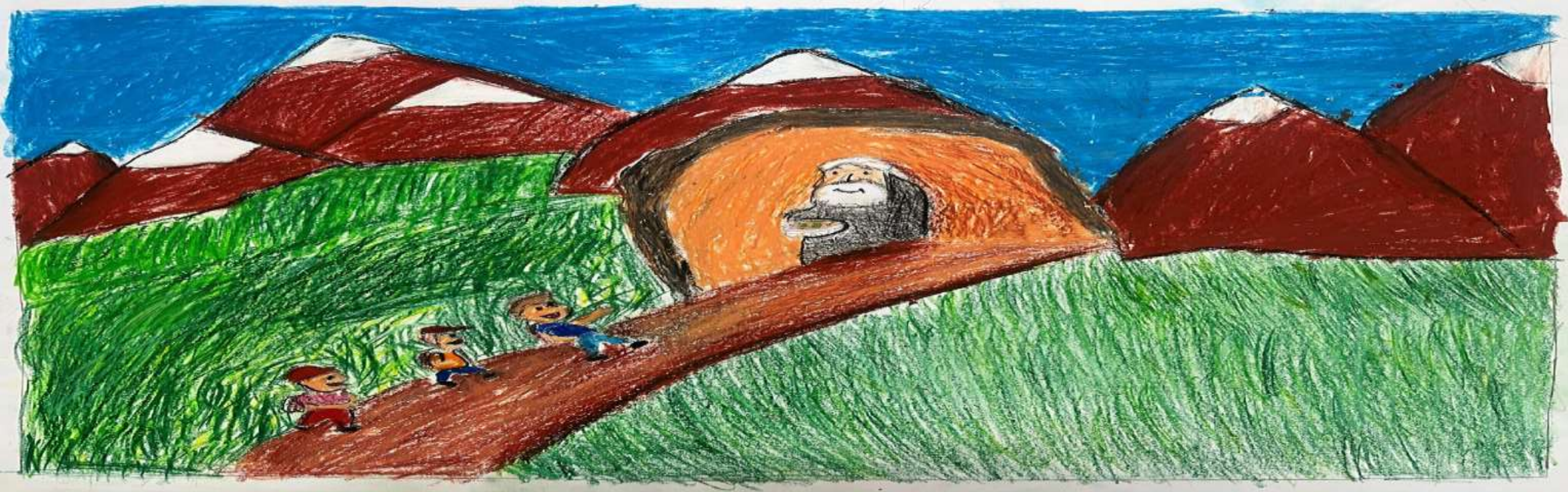
- Πού θα βρούμε τώρα δέντρα να μας δίνουν σκιά, δροσιά και καρπούς; ρώτησαν τα παιδιά
- Μην ανησυχείτε παιδιά! Έχουμε εργοστάσια που μπορούν να μας δίνουν αυτά που θέλουμε.

Και έτσι οι άνθρωποι έβαλαν τέντες και πέργολες για σκιά. Τα εργοστάσια έφτιαχναν τους καρπούς που ήθελαν με χημικές ουσίες και έτσι οι κάτοικοι δεν ένιωθαν ότι κάτι τους έλειπε. Όμως σιγά - σιγά άρχισαν να αρρωσταίνουν.



Τα παιδιά είπαν ότι πρέπει να πάρουν την κατάσταση στα χέρια τους. Τους έλειπαν τα δέντρα και αποφάσισαν να κάνουν τα πάντα για να τα βρουν.

Ξεκίνησαν κρυφά για να πάνε στα βουνά μήπως και ήταν εκεί που κρύβονταν τα δέντρα. Ρωτούσαν όποιον έβρισκαν αν τα είδε, αλλά κανείς δεν τα είχε δει. Για καλή τους τύχη ένας κύριος τους είπε ότι πάνω στην κορυφή του βουνού υπήρχε ένας γέροντας σε μια σπηλιά που ήταν φίλος με τα δέντρα και ίσως αυτός κάτι να ήξερε.

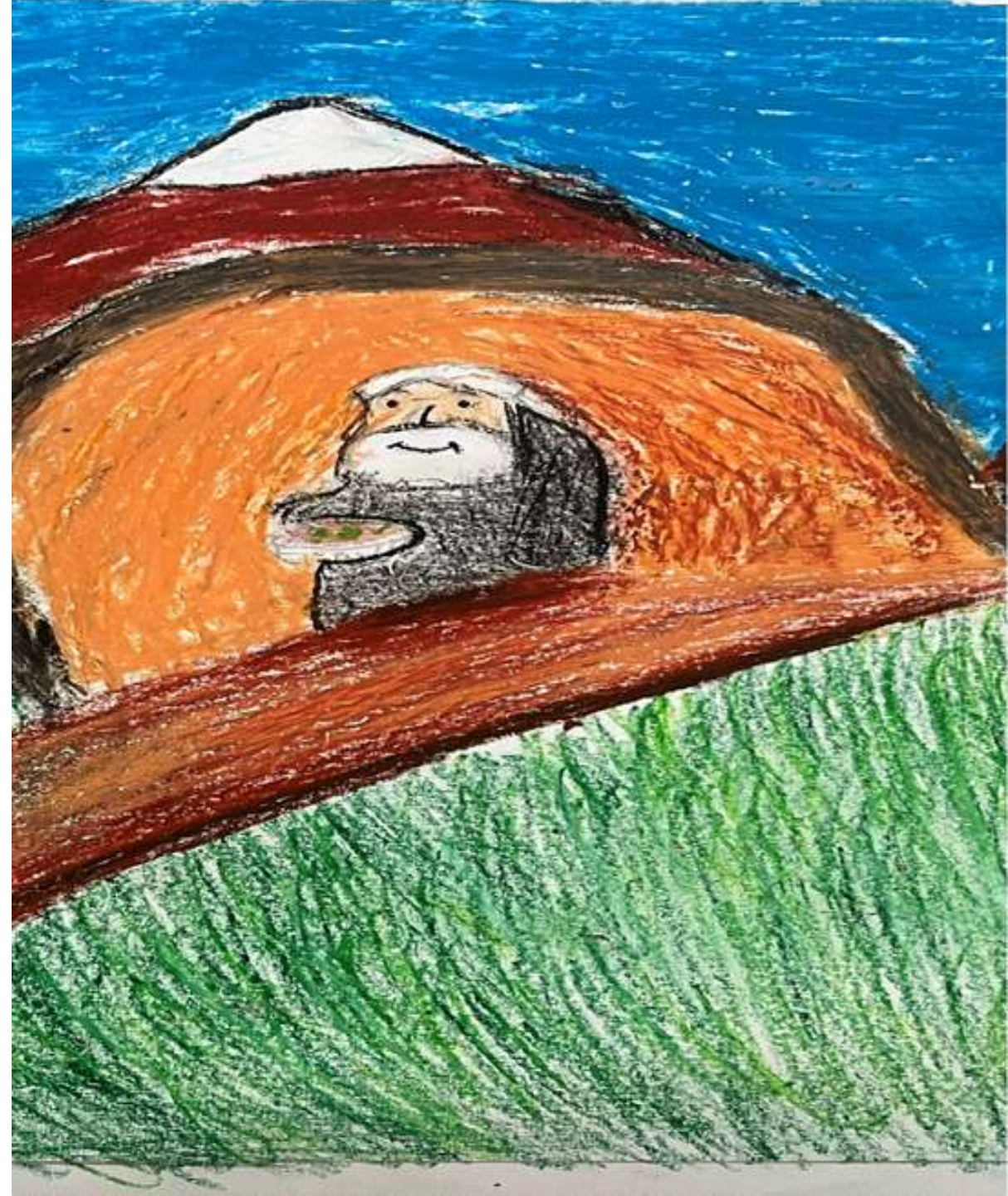


Έτρεξαν γρήγορα- γρήγορα και βρήκαν τον γέροντα. Αυτός τους εξήγησε ότι αγαπούσε πολύ τα δέντρα και όσο καιρό τα δέντρα ήταν στην πόλη τους τα φρόντιζε, τους έδινε νερό, τα σκάλιζε, τους μιλούσε και περνούσε ώρες μαζί τους. Γι' αυτό τα δέντρα πήγαν σε εκείνον και του είπαν ότι ήταν πολύ λυπημένα που οι άνθρωποι τα έκοβαν και ότι πήραν την απόφαση να φύγουν. Πριν φύγουν όμως πήγαν κοντά του για να τον ευχαριστήσουν για όσα έκανε για εκείνα και για να τον αποχαιρετήσουν. Καθώς τον αποχαιρετούσαν το κάθε δέντρο του άφησε και από ένα δώρο για να τα θυμάται.

- Πηγαίνετε να δείτε τα δώρα που μου άφησαν τα δέντρα και αν σας κάνει κάτι μπορείτε να το πάρετε, είπε ο γέροντας στα παιδιά.

Τα παιδιά πήγαν μέσα στην σπηλιά και με έκπληξη τους βρήκαν φύλλα, ξύλα αλλά και πολλά διαφορετικά φρούτα που με τον καιρό έλιωσαν και έμειναν οι σπόροι τους. Ένιωσαν μεγάλη ανακούφιση όταν είδαν τους σπόρους.

Ευχαρίστησαν τον γέροντα που τους άφησε να πάρουν τους σπόρους και τον αποχαιρέτησαν παίρνοντας τους σπόρους μαζί τους.





Με χαρά κατέβηκαν στην πόλη και τους
φύτεψαν σε όλες τις τρύπες που άφησαν πίσω
τους τα δέντρα και όπου αλλού μπορούσαν.

Ο χειμώνας ήρθε, πότισε τους σπόρους και έτσι
την άνοιξη φύτρωσαν και σιγά - σιγά μεγάλωσαν
και με τη φροντίδα των παιδιών έγιναν υπέροχα
δέντρα.



Οι κάτοικοι της πόλης κατάλαβαν το λάθος τους όταν είδαν ότι η πόλη έγινε και πάλι όμορφη, πράσινη με την παρουσία των δέντρων. Πρόσεξαν κιόλας , ότι πλέον δεν αρρώσταιναν τόσο πολύ και ότι βρήκαν και πάλι την ηρεμία τους.

Ζήτησαν από τα δέντρα συγγνώμη και βοήθησαν και αυτοί να φυτευτούν και άλλοι σπόροι. Έτσι η πόλη έγινε με τον καιρό και πάλι όμορφη και καταπράσινη όπως παλιά. Και τα παιδιά ήταν πολύ ευτυχισμένα και ευχαριστημένα που θα μπορούσαν να παίζουν και να απολαμβάνουν όλα τα καλά που τους πρόσφεραν τα δέντρα.